

Predica de la Krefeld

Duminică, 06 august 2006, 10.00

Ewald Frank

[...] Laudă și mulțumiri Domnului Dumnezeuului nostru. Noi am fost deja binecuvântați prin Cuvânt, prin cântări, și doresc ca toți să avem legătura cu Dumnezeu – părtășia cu El, ca El să ne dăruiască o dorință sinceră ca să ascultăm Cuvântul Său, să fim gata să ne lăsăm învățați, să fim corecți, să fim aduși în starea de care aparținem și în care dorim să fim găsiți la revenirea Domnului. Știm că trupul va fi schimbat, la revenirea Domnului. Dar acum trebuie să fie schimbat sufletul, interiorul nostru, pentru ca atunci să poată fi schimbat exteriorul. Dacă interiorul nu este schimbat acum, atunci exteriorul nu va putea fi schimbat. Și de aceea, fie ca ceasurile acestea de părtășie să fie ceasuri de pregătire în care să ne apropiem mai mult de Domnul nostru, și El și voia Lui să ni se poată descoperi mai mult.

Sunt bucuros de toate telefoanele primite – începând din Australia, continuând cu Moldova, Uzbekistan, Ucraina. Începând cu ziua de ieri, toți [vorbitorii de limba rusă] pot asculta în limba rusa și ei prin internet. Pentru mine acest lucru este un dar. Și cred că mai ales și pentru iubitul nostru frate Paul Schmidt – dacă l-ați vedea atunci când traduce din germană în rusește, nu l-ați mai recunoaște. Atunci este un cu totul alt frate Schmidt. Atunci el nu mai caută cuvinte, ci acestea pur și simplu curg.

Îi suntem recunoscători lui Dumnezeu – am primit trei telefoane din Africa de Sud, din Congo... cu adevărat de prețutindeni, și noi ne bucurăm pentru că oamenii ascultă [Cuvântul]. Un frate a spus accentuând: „Frate Frank, noi ne

rugăm pentru tine zi și noapte. Și ne rugăm pentru lucrarea lui Dumnezeu pe pământ, ca aceasta să ajungă la încheiere, și Domnul să poată să se întoarcă.” Astfel, noi mulțumim Domnului nostru pentru harul, pentru privilegiul și posibilitatea de a putea, cu adevărat, din acest loc să atingem tot pământul acum în șapte limbi. Acum se traduce în șapte limbi. Și toți pot să audă și să ne vadă, și pot fi binecuvântați.

Îmi amintesc acum de începuturi, în anii 1960, cât de dificile erau călătoriile în Europa răsăriteană. Călătoriile se făceau cu automobilul... de câte ori ne-am confruntat cu probleme la granițe (totul era verificat: fiecare valiză, tot bagajul) – și se căutau numai Biblii. „Aveți cu voi Biblii? Aveți la voi literatură creștină?” Acestea erau primele două întrebări - la toate granițele către Europa de răsărit, în fiecare țară. Da, și odată la București, fratele Frank avea șase Biblii plus cea personală. Am spus-o aici odată, cum Domnul Dumnezeu a călăuzit lucrurile atunci într-un mod minunat, și vameșul se uita în jur să vadă dacă colegii lui nu sunt acolo, să vadă și să audă, și mi-a urat toate cele bune și a spus: „Dați Bibliile prietenilor dvs.” Și noi am și făcut acest lucru atunci.

Dacă mă gândesc la toți acești ani... la prima mea vizită la Moscova, prima vizită la Praga, la Varșovia, la București, și când mă gândesc că astăzi toți pot să asculte și să ne vadă [pe Internet] – nu mai sunt călătorii obositoare, ci avem posibilitatea să aducem Cuvântul Domnului nostru.

Astăzi aș dori să vă urez tuturor bun venit, mai ales vizitei noastre speciale din Chile (celor două surori din Chile). Vă rog să vă ridicați iarăși, amândouă. Nu știu dacă vă face plăcere. Acestea sunt mama S. și fiica. Fiți binecuvântate. Ne bucurăm că Dumnezeu a făcut posibil să fiți aici. Cel Atotputernic să vă binecuvânteze! Cu voia lui Dumnezeu, noi ne

vom revedea într-o zi în Chile. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Și pe toți ceilalți... Avem vizite din Botswana, de pretutindeni, din întreaga Europă, din Marsilia, din Lyon, Grenoble. [fratele Frank salută pe frați – n.tr.]

Imediat vom chema doi frați să se roage; dar mi s-a cerut să mai spun câteva cuvinte despre evenimentele din Israel, pentru a da niște informații. Fratele din Australia a întrebat ce se întâmplă acum în Israel. Alți frați au întrebat, de asemenea... Dați-mi voie mai întâi să citesc, pe scurt, Cuvântul lui Dumnezeu. Și Cuvântul lui Dumnezeu este o candelă pentru picioarele noastre, o lumină pe cărarea noastră. Amos 9 de la v. 14: „*Voi aduce înapoi pe prinșii de război ai poporului Meu Israel; ei vor zidi iarăși cetățile pustiite și le vor locui, vor sădi vii și le vor bea vinul, vor face grădini și le vor mânca roadele.*” Și acum urmează: „***Îi voi sădi în țara lor, și nu vor mai fi smulși din țara pe care le-am dat-o, zice Domnul, Dumnezeuul tău!***” Da... Amin! Și punctul principal este următorul: pentru că Israel este în țara făgăduită și a fost adunat din 143 de țări la sfârșitul zilelor, așa cum a spus-o Dumnezeu în Isaia 14.1, Ieremia 31 și de asemenea în prorocul Ezechiel – El dat chiar și împărțirea (localizarea) semințiilor. Și pentru că este vorba despre țara făgăduinței, și de poporul făgăduinței, de aceea toate atacurile, toată ura este îndreptată împotriva poporului lui Dumnezeu - pentru că Dumnezeu a dat făgăduințe, și prin harul Său le-a împlinit. Iar cu Biserica este la fel. Dușmanul nu atacă nici o biserică și nici un cult, ci-i atacă numai pe aleșii care cred făgăduințele lui Dumnezeu și care vor fi găsiți în Cuvântul făgăduinței pentru vremea aceasta. Și acest lucru trebuie să ne mângâie, să ne întărească, pentru că prin aceasta recunoaștem că Dumnezeu Își are calea Lui cu Israelul și cu Biserica dintre neamuri.

Pe scurt acum, doresc să spun ceva din publicațiile vechi, mai ales referitoare la Ierusalim. Noi toți am înțeles foarte clar că procesul de pace a primit un nou imbold și că acum trebuie să se facă pace, cu orice preț. Știm cu toții că va fi o pace aparentă. Pentru că așa este scris: „*Când vor zice: „Pace și liniște!” atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată.*”

Aici este un articol oficial și spune-așa: „Planul Națiunilor Unite de împărțire, în rezoluția 181 din 1947, prevede împărțirea într-un stat arab și evreiesc, și de asemenea prevede internaționalizarea Ierusalimului. Papa Pius XII-lea (1876-1958) împreună cu cei patru aliați ai săi s-au întâlnit la Roma și au propus începerea tratatelor cu privire la o preluare catolică a Ierusalimului.” 1947 - Planul Națiunilor Unite de împărțire, rezoluția 181. Și încununarea acestui plan ar trebui să fie faptul că biserica romano catolică preia conducerea asupra Ierusalimului. Nu vom intra în amănunte, dar atât se poate spune: încrederea în SUA și în toate celelalte state și guverne ale lumii nu mai există. Există o singură putere mondială în care se unesc economia, politica și religia și unde au început deja de patru săptămâni negocierile, după schimbarea ambasadorului papal al Vaticanului la Ierusalim, și al ambasadorului Israelului la Vatican. Și acum totul este pregătit – și țineți-vă bine: acum la Ierusalim la Notre Dame (cea mai mare biserică catolică de acolo) le este arătat evreilor giulgiul din Torino. Este expus acolo acest giulgiu, pentru evrei. Cine a auzit despre acesta? În anii 1950 s-a scris despre el. Și pentru că se zice că în această pânză de in ar fi sânge, s-a ridicat pretenția că Isus Hristos n-a murit deloc, ci a fost numai rănit și pus în mormânt – iar dovada ar fi sângele găsit în această pânză. Și asta a fost cea mai mare înșelătorie care s-a făcut vreodată. În Evrei este scris că Domnul nostru a intrat ca Mare

Preot, cu sângele Său, în sfânta sfintelor. Sângele Său nu este în nici un mormânt și în nici un giulgiu, ci este pe scaunul harului, iar noi avem cale liberă spre scaunul harului.

Totul este o parte din prorocia vremii sfârșitului, pentru a se găsi un compromis ca să se poată face legământul asupra Ierusalimului, cum a fost prezis în prorocul Daniel. Și noi trăim cu adevărat chiar în această epocă când toate aceste lucruri își urmează cursul. Frați și surori, fără să vă sperii, noi ne putem pregăti pentru revenirea Domnului. Venirea Domnului este aproape. Noi nu știm ziua și ceasul, dar atâta știm: venirea Lui este aproape.

Ceea ce m-a atins de când am citit acest articol, despre Mel Gibson – vă rog iertați-mă că amintesc acum lucrul acesta: omul care a regizat acest film de groază „Patimile lui Hristos”, despre suferințele și răstignirea lui Isus, a devenit miliardar. Acum l-au prins conducând beat. În acest articol din ziar este scris că el l-a înjurat pe polițist și a spus „Evreul dracului...” Așa i s-a adresat polițistului omul acesta, Gibson, care a regizat filmul despre suferințele lui Isus. Și apoi a spus că evreii sunt răspunzători pentru toate războaiele de pe pământ. Acest om a dat un interviu în 16 februarie 2004 și a spus: „Eu am suferit așa de mult ca și catolic într-o țară protestantă, cum a suferit Isus din partea evreilor.” Și acum lucrul acesta vine la lumină, și eu a trebuit să mă gândesc la asta: până și răstignirea, suferințele Domnului nostru sunt așa de târâte în murdărie – acolo se ascunde un om care urăște evreii, care vrea să-i atace din nou, cum a făcut biserica romano catolică de la început și până la al doilea Conciliu de la Vatican – în fiecare vinerea mare au repetat că evreii sunt vinovați de moartea lui Isus Hristos. Și el a făcut acest film ca să lovească iarăși în evrei.

Frați și surori, toată această lume este zidită numai pe minciuni și înșelătorie – nimic în afară de minciuni și înșelăto-

rie. În lumea asta este fățarnicie – și mai ales în lumea religioasă.

Apoi mai avem aici... o puteți lua de pe Internet: „Fără Maria, biserica nu mai este catolică.” Și după aceea ei au o religie a Mariei. Iar sfânta Scriptură o amintește pe Maria pentru ultima dată în cartea Faptelor cap. 1.14: („*Toți aceștia stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile, și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui.*”) – Maria împreună cu cei 120 era în camera de sus, în camera cinei, ca să trăiască revărsarea Duhului Sfânt. Și dacă citim tot discursul acestui cardinal german din Elveția, despre aceste locuri de pelerinaj – vedem cum totul este scos din context și arătat într-un fel nebiblic deși sunt folosite versete biblice izolate. Dar totul este scos din context și adus în contextul propriu.

Deci, „fără Maria biserica nu mai este catolică”. Asta o lăsăm așa cum este... Apoi se pune din nou accentul pe înălțarea Mariei. Noi știm numai despre o înălțare, și aceasta este înălțarea Domnului nostru. Și noi, frați și surori, trebuie să purtăm și să dăm mai departe mesajul original al lui Dumnezeu. Nu avem de ales.

Și o spun iarăși: întreaga lume religioasă va fi înșelată, va fi mințită – toți protestanții vor fi copleșiți cu astfel de expuneri și toți se supun, și după aceea vedem chiar cum demnitarii catolici stropesc apă sfințită peste demnitarii protestanți, apoi își pun mâinile peste ei. Este pur și simplu îngrozitor ce se petrece în vremea noastră. Și de aceea Dumnezeu a trimis un mesager și un mesaj pentru ca ochii noștri să fie deschiși, și noi să putem recunoaște minciuna religioasă, ca să ne lăsăm despărțiți și curățiți, așa cum a spus prorocul Daniel. Și astfel să ne putem trăi prin har pregătirea pentru revenirea lui Isus Hristos, Domnul nostru.

Acum, înainte de a cerceta Cuvântul, aş dori ca fratele Gilbert să vină în faţă ca să se roage cu noi, şi poate va veni şi fratele Kucachka din Praga. De fapt aş fi vrut să-l chem pe fratele Schmidt, să se roage cu noi în limba rusă. Dar el nu vrea. Eu vă spun şi de ce: nu contează câte limbi poate să vorbească cineva – dacă vine pentru rugăciune, noi ne rugăm din toată inima în limba noastră maternă. Dar noi suntem recunoscători pentru fratele Schmidt şi pentru toate uşile pe care le deschide Dumnezeu.

Fratele Kucachka este aici? Sau nu este aici.... Ba da, este aici. Vino. Haideti să ne ridicăm. Noi apreciem faptul că aici sunt oameni din toate limbile – predica din limba germană este transmisă – şi apreciem faptul că voi ascultaţi, că aveţi răbdare cu cântările chiar dacă nu cunoaşteţi textul lor. Noi apreciem faptul că veniţi şi ascultaţi Cuvântul lui Dumnezeu împreună cu noi. Noi nu avem de ales – eu aş putea să predic şi în engleză dar asta n-ar folosi ascultătorilor germani. Şi astfel, noi trebuie să mergem conform regulilor generale care spun că într-o ţară se foloseşte limba care este vorbită acolo.

Îl rugăm acum pe fratele nostru Gilbert să vină să se roage. [...] Mulţumesc. Să cântăm „Numai să crezi”. Amin. Puteţi lua loc.

Limba cehă n-o cunosc atât de bine ca şi slovacă. Limba poloneză o cunosc foarte bine, însă uneori îţi mai scapă câte-un cuvânt. Noi am simţit că ceea ce vine din inimă merge la inimă. Şi-I suntem recunoscători lui Dumnezeu pentru că Cuvântul Său împlineşte scopul pentru care a fost trimis. Nu mesagerul împlineşte, ci Cuvântul împlineşte. Mesagerul aduce mesajul. Iar Dumnezeu, care veghează asupra Cuvântului Său, ni-l descoperă, pune în noi ascultare, un consimţământ interior.

Fratele nostru din Norvegia a făcut ieri un rezumat frumos. Îl vom chema din nou, mai târziu. Dorim ca toți să se simtă ca acasă, mai ales fratele nostru.

Eu vă datorez o explicație pentru textul pe care l-am citit ieri seară, din 2 Tim. Și aș dori să vă fac de cunoscut pe scurt în ce legătură este scris textul acesta. Este vorba despre răspunsul la multe întrebări care mi-au fost puse în decursul anilor, și mai ales în ultimele câteva luni, de către frați din lumea întreagă. Și frați din Africa, America de Sud mă presează să le dau un răspuns... Și eu spun aceasta cu o mare durere: noi putem vedea, putem observa ceea ce nu se învață corect în toate bisericile și bisericile libere, însă nu aceste învățături ne produc nouă pagube. Ceea ce ne provoacă nouă pagube vine întotdeauna din interior, nu din exterior. Dacă din afară vine prigoană, atunci credincioșii se apropie mai mult unii de alții. Dar dacă din interior vin atacuri... așa cum a spus-o Pavel... vă citesc acum Cuvântul... Dar mai întâi 2 Tim. 2.26: „și, venindu-și în fire, să se desprindă din cursa diavolului, de care au fost prinși ca să-i facă voia.” O spun din nou: toate învățăturile greșite care se găsesc în toate bisericile nu ne împiedică pe noi. Piedicile din cadrul mesajului sunt toate răstălmăcirile și învățăturile false care sunt răspândite și într-una dau naștere la noi diviziuni.

Acum voi citi câteva din întrebări. „Care este poziția ta astăzi față de slujba fratelui Branham?” „Care este convingerea ta în ceea ce privește mesajul vremii sfârșitului?” „Crezi tu în deschiderea celor șapte peceti?” „A fost descoperită și pecetea a șaptea?” „Ce a vrut să spună fratele Branham prin *faza a treia*?” „De ce s-a referit fratele Branham deseori la Apocalipsa 10.7?” „Înveți tu altfel de cum învăța el?” „Crezi tu învățătura *parousiei*?” Care din voi știe ce cuprinde învățătura aceasta? Învățătura

aceasta susține că Domnul a revenit deja. Cuvântul grecesc *parousia* înseamnă prezență trupească. Și mă gândesc la conferința internațională a predicatorilor, pe care am avut-o aici, în clădirea aceasta înaltă. Și noi l-am întrebat pe fratele Frangos, născut în Grecia (acum locuiește în Australia): „Tu ești grec. Spune-ne ce înseamnă cuvântul *parousia*?” Și el n-a spus nici o vorbă. S-a ridicat și a ieșit pe ușa aceasta, a închis ușa după el, apoi a intrat din nou, și a spus: „Aceasta este *parousia*. Venirea mea personală.” Frații care de-abia vorbesc corect o limbă, îndrăznesc să tălmăcescă ce înseamnă *parousia*. Domnul nostru va reveni așa cum s-a înălțat la cer – nu ca o idee, ci „*Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.*” Aceasta este „Așa vorbește Domnul” în Cuvântul lui Dumnezeu. Și noi așa o credem, din toată inima.

Întrebarea 9: „Crezi tu că Apoc. 10.1-7 s-a împlinit deja?”

Întrebarea 10: „Crezi tu că Fiul omului a venit deja, conform Luca 21.27?” Apoi chiar și întrebarea: „Este slujba ta fondată biblic?” Întrebarea 12: „Îl corectezi tu pe proroc în anumite puncte?” „A primit fratele Branham descoperirea celor șapte tunete?” „Crezi tu în slujba unui al optulea mesager?” Puteți merge prin toată America de Sud și acolo este plin de acești „al optulea” mesager. Și ei spun: „Fratele Branham nu și-a încheiat slujba”, apoi vin și spun „Eu sunt al optulea mesager.” Nu dăm nume. Ei au broșuri, le publică împreună cu fotografii, și toți oamenii pot citi despre aceasta. Eu răspund foarte clar și scurt: în mâna Domnului au fost numai șapte mesageri. În mod obligatoriu un al optulea mesager trebuie să fie în mâna altcuiva. Atât. Ce să mai spun? Atât. Dacă în mâna Domnului sunt numai șapte, atunci al optulea este ceva de prisos, inutil, și nu este în mâna Domnului.

„Care este absolutul tău: Biblia, sau mesajul?” Mesajul este Biblia și Biblia este mesajul. Dar unii pun Biblia deoparte, și aceștia sunt chiar aceia care prezintă anumite învățături.

Apoi, „Cine-l va prezenta Domnului Biserica?” „Cine va împărți hrana duhovnicească” ș.a.m.d. Deci, mi-au fost puse niște întrebări. Unele ne vor părea ciudate. Mai ales una, este specifică numai continentului african. Dar pentru că aceste învățături sunt răspândite în lumea întreagă, de aceea noi trebuie să răspundem la ele tot pe plan mondial și să le clarificăm cu sfânta Scriptură. O spun din nou: ce se întâmplă din afară – presiune, prigoană, neînțelegeri, tot ce se scrie și se spune despre noi – chiar dacă este foarte rău, nu provoacă nici o dezbinare, ci ne apropie și mai mult. Dar tot ceea ce vine din interior și este prezentat apoi, provoacă într-una noi diviziuni și dezbinări. Și Trupul Domnului trebuie să fie unit sub puterea Duhului Sfânt în unitatea credinței. Nu-i așa, frate Miskis? Dumnezeu să te binecuvânteze! Te vom chema și pe tine, mai târziu.

Deci, în cartea Faptelor cap. 20 Pavel a scris, și același lucru se repetă acum, și noi trebuie să ne ocupăm de aceste teme, așa cum a trebuit să facă și Pavel atunci. Cine citește 1 Cor. 15, constată că deja pe vremea aceea s-a ridicat pretenția că învierea ar fi avut loc deja. Acolo se botezau oameni pentru cei morți. Ieri citeam despre Imeneu și Filet. Ce spuneau ei? Ei aduceau confuzie în Biserică. Unii spuneau că nu există înviere, iar ceilalți spuneau că învierea a avut loc deja. Dar cum este acum? Confuzie în Biserică. Și Dumnezeu dăruiește claritate prin Cuvântul Său.

Când am terminat de răspuns acestor întrebări, a venit o întrebare suplimentară: „Care să fie titlul acestei broșuri?” Și cu adevărat, ca prin Duhul lui Dumnezeu mi-a venit titlul:

Oamenii întreabă, dar Dumnezeu răspunde prin Cuvântul Său. Oamenii pun întrebări, dar Dumnezeu răspunde prin Cuvântul Său – nu prin oameni. Oamenii întreabă, dar Dumnezeu nu răspunde prin oameni, ci prin Cuvântul Său. Pentru că cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci.

În Fapte 20 avem o descriere, de la v. 23: *„Numai, Duhul Sfânt mă înștiințează din cetate în cetate că mă așteaptă lanțuri și necazuri. Dar eu nu țin numaidecât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă...”* Despre sine Pavel a spus *„eu nu țin numaidecât la viața mea, ca și cum mi-ar fi scumpă.”* Ceea ce este scump vine în viețile noastre numai atunci când conținutul divin este pus acolo. Și Pavel a trăit aceasta, atunci când s-a socotit pe sine fără nici o valoare. Ceea ce avea cu adevărat valoare era conținutul dumnezeiesc (Cuvântul) pus de Dumnezeu în el. Apoi, *„ci vreau numai să-mi sfârșesc cu bucurie calea și slujba, pe care am primit-o de la Domnul Isus, ca să vestesc Evanghelia harului lui Dumnezeu.”* Acesta a fost scopul lui, și acesta este și scopul nostru astăzi. Viața mea... mi-am trăit-o... așa cum a fost. Astăzi este vorba despre ceea ce a făgăduit Dumnezeu Bisericii, este vorba despre sensul și scopul dumnezeiesc pe care l-a pus El în viețile noastre, hotărât pentru veșnicie.

Citim mai departe de la v. 25: *„Și acum, știi că nu-mi veți mai vedea fața, voi toți aceia, în mijlocul cărora am umblat propovăduind Împărăția lui Dumnezeu. De aceea vă mărturisesc astăzi, că sunt curat de sângele tuturor. Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu.”* Deci, el a predicat și era curat de sângele tuturor. Cine a respins, era răspunzător pentru sine însuși. Cine a primit, pentru acela Dumnezeu și-a asumat răspunderea: El Și-a început lucrarea și tot El o va is-

prăvi. Frați și surori, este foarte important să primim Cuvântul lui Dumnezeu și să-l credem din toată inima noastră, și atunci ne va fi descoperit – ne va fi deschisă înțelegerea pentru Scriptură. Și așa cum a scris Luca despre Pavel, noi suntem călăuziți în tot planul lui Dumnezeu.

Apoi continuă în v. 28: „*Luați seama dar la voi înșivă și la toată turma peste care v-a pus Duhul Sfânt episcopi (Sau: priveghetori.), ca să păstoriți Biserica Domnului* (nu Biserica voastră, ci Biserica Domnului), *pe care a câștigat-o cu însuși sângele Său.*” Fie ca acum din inimile noastre să se ridice la Dumnezeu ca o rugăciune: Doamne credincios, ai grijă ca în toate țările pământului, oriunde sunt biserici, Domnul să dea păstori după inima Lui, care nu se hrănesc pe ei, care nu-și prezintă propria lor cunoștință și învățătură, ci așa cum i-a scris Pavel lui Timotei, „*Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățăturii, pe care o dai altora.*” Este vorba despre învățătura adevărată. Știți cu toții: cuvântul evreiesc *TORA* care este folosit pentru a denumi cele cinci cărți ale lui Moise, înseamnă *învățătură*. Dumnezeu a dat învățătura, și în această învățătură a dat îndrumări poporului Său. Noi avem Noul Testament cu toate învățăturile, cu toate îndrumările. Vă întreb: ce a uitat Dumnezeu? Nimic! Totul este scris în cartea aceasta (Biblie) – până la cerul și pământul cel nou. Totul este scris în această carte.

Aici este vorba despre Biserica Domnului, pe care El a răscumpărat-o cu propriul Său sânge. Încă odată revenim la prima propoziție de aici, din acest articol de pe Internet, despre Maria. Maria este cel mai bun exemplu despre ce se întâmplă atunci când cineva crede făgăduința care-i este dată. Numai atunci Cuvântul se poate face trup, numai atunci poate veni peste noi Duhul Sfânt. Nu este nevoie ca Maria să fie slăvită – poate fi luată ca primul exemplu despre ce face Dumnezeu când

El dă o făgăduință și aceasta este crezută. Atunci Cuvântul se face trup, are loc o zămislire prin Duhul, apoi are loc o naștere – dacă cineva crede ceea ce a făgăduit Dumnezeu. Și astfel vedem exemplele din Sfânta Scriptură. Nu spunem asta pentru că noi știm totul ci o spunem de dragul adevărului: tot planul de mântuire al Dumnezeului nostru este fondat (zidit) pe făgăduințe. Și putem merge înapoi la Gen. 18, când Domnul Dumnezeu a dat făgăduința referitoare la Isaac. Întotdeauna este vorba despre făgăduințe. Și pentru toate făgăduințele lui Dumnezeu se găsește „Da”-ul și „Amin”-ul în Isus Hristos. Și pentru cine? Pentru noi, care credem făgăduințele, care primim ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu. Se începe cu făgăduința Tatălui: „așteptați în Ierusalim până primiți făgăduința Tatălui” – îmbrăcarea cu putere de Sus. De ce? Pentru ca Domnul nostru să-și poată continua slujba prin Biserică, pentru ca tot ceea ce s-a întâmplat prin slujba Lui, să se poată întâmpla prin Biserică, ca Domnul să aibă un loc unde să se poată descoperi aici pe pământ – un Trup pe care El îl controlează ca și Cap, și în care poate să dea fiecărui mădular locul de care aparține.

Și astfel noi credem că Dumnezeuul veșnic credincios cheamă afară o Biserică și o formează pe plan mondial, o Biserică care a ieșit afară din orice laț al învățăturilor false și al răstălmăcirilor, a venit în libertatea copiilor lui Dumnezeu, supunându-se astfel Domnului, pentru ca voia Domnului să poată să aibă loc.

Noi am spus-o aici de multe ori: evreii trebuie să se întoarcă în țara făgăduinței. Acesta este un „trebuie” divin, pentru că Dumnezeu a spus „La sfârșitul zilelor Eu vă voi readuce în țara pe care am făgăduit-o părinților voștri.” Ieremia 31.10: „*Cel ce a risipit pe Israel îl va aduna, și-l va păzi cum își păzește păstorul turma.*” Dar punctul principal este acesta: așa cum evreii din toată lumea trebuie să se întoarcă în țara

făgăduinței ca să aibă parte de ceea ce le-a făgăduit Dumnezeu, și la urmă, prin slujba celor doi proroci care conform Zah. 4 (cei doi măslini) și Apoc. 11 vor avea slujba în Ierusalim... Trebuie să fii acolo unde Dumnezeu Își respectă promisiunile, trebuie să fii acolo unde Dumnezeu Își descoperă voia Sa. Și noi vedem: strângerea poporului Israel este încheiată. În ultimele luni n-am mai auzit ca oameni din Etiopia sau de altundeva să se întoarcă. Se pare că toți s-au întors. Desigur, cei de pe Wall Street își vor continua afacerile, dar Dumnezeu mai întâi face o alegere: cei 144 de mii, 12 mii din fiecare seminție. Și eu vă garantez că aceștia sunt deja acolo. Ei sunt deja acolo. Sunt deja acolo... Ei doar așteaptă clipa când sosește momentul potrivit.

Aici în Fapte 20 spune „*Luați seama dar la voi înșivă*” apoi în v. 29 „*Știu bine că, după plecarea mea, se vor vâri între voi lupi răpitori, care nu vor cruța turma.*” Apoi urmează ce-i mai rău: „*și se vor scula din mijlocul vostru oameni, care vor învăța lucruri stricătioase, ca să tragă pe ucenici de partea lor.*” Acesta este de fapt semnalmentul. Fiecare frate care se ridică cu o învățătură nouă, atrage ucenici de partea lui. Se poate observa în lumea întreagă: grupul acesta urmează pe fratele cutare, celălalt grup urmează alt frate... Dar adevărata Biserică Mireasă Îl urmează pe Domnul Isus Hristos. Mireasa ascultă glasul Mirelui. Mireasa nu ascultă de nici o răstălmăcire, ci rămâne în Cuvântul adevărului și este sfințită în acesta. Apoi înțelegem Cuvântul „*Urmăriți ...sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul.*” Sfințirea poate să aibă loc numai prin Cuvânt. Sfințirea ta proprie nu va fi suficientă – trebuie să fie sfințirea lucrată de Duhul în noi, și aceasta poate avea loc numai dacă noi credem Cuvântul lui Dumnezeu din

toată inima, dacă-l primim, dacă ne este descoperit, și dacă ne regăsim în Cuvânt.

Citesc acest verset – 31: „*De aceea vegheați, și aduceți-vă aminte că, timp de trei ani, zi și noapte, n-am încetat să sfățuiesc cu lacrimi pe fiecare din voi.*” Ce să spună fratele Russ, fratele Schmidt, eu? Din 1960 când Dumnezeu a dăruit har, și s-a făcut un nou început, și mai ales din 1966 când noi, pe baza indicației și chemării dumnezeiești am început să purtăm acest Cuvânt slăvit, și de multe ori cu lacrimi am îndemnat, am dat mai departe învățătura... Pavel vorbește aici de trei ani. Noi putem vorbi de 33 de ani, de 42 de ani, în care n-am încetat să purtăm adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu. Și spun spre slava Dumnezeului Atotputernic: noi n-a trebuit să retractăm nici o predică – n-a trebuit să corectăm nimic din tot ceea ce am învățat în toți acești ani; pentru că am învățat numai din Sfânta Scriptură. Și acesta este harul pe care ni l-a dat Dumnezeu, această legătură interioară directă cu El și cu Cuvântul Său.

Fratele nostru din Norvegia a spus ieri că de când avea 13 de ani... În cazul meu, de la 12 ani... La sfârșitul celui de-al doilea război mondial când noi am sosit în L. și tatăl nostru a luat Biblia și a adunat întreaga familie în jurul mesei, a citit și noi ne-am rugat împreună și l-am mulțumit lui Dumnezeu. Din ziua aceea am citit zilnic Biblia. Din 1945 am citit Biblia în fiecare zi, și respectul pe care l-am avut pentru Cuvântul lui Dumnezeu din prima zi a rămas în mine și va fi în mine toată veșnicia. Acest respect Dumnezeu îl pune într-un om – nimeni nu și-l poate da. Totul ne este dăruit.

Acum, din 1 Tes. – s-ar putea citi multe versete. Pavel a scris celor aleși, cărora le predicase Cuvântul. Încă mai este scris: „*Și toți cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică, au crezut.*” – „*cei ce erau rânduiți să capete viața veșnică*”. Ei

ascultă mesajul, cred, primesc, și trăiesc harul lui Dumnezeu. 1 Tes. 1.4: „Știm, frați preaiubiți de Dumnezeu alegerea voastră (alte traduceri spun: „știm ca aparțineți de cei predestinați” – n.tr.) Spuneți „amin”! Este așa de bine dacă avem în inimile noastre acordul, să-l facem de cunoscut. Amin-ul nu este pentru acela care citește Cuvântul, ci este pentru Domnul Dumnezeu. „Știm, frați preaiubiți de Dumnezeu alegerea voastră (că faceți parte din cei aleși)” Acum urmează argumentarea: „În adevăr, Evanghelia noastră v-a fost propovăduită nu numai cu vorbe, ci cu putere, cu Duhul Sfânt și cu o mare îndrăzneală. Căci știți că, din dragoste pentru voi am fost așa printre voi.” În 1 Tes. 2 de la v. 3: „Căci propovăduirea noastră nu se întemeiază nici pe rătăcire, nici pe necurăție, nici pe viclenie. Ci, fiindcă Dumnezeu ne-a găsit vrednici să ne încredințeze Evanghelia, căutam să vorbim așa ca să placem nu oamenilor, ci lui Dumnezeu, care ne cercetează inima.” Același Pavel scrie galat-enilor în cap. 1 despre o altă evanghelie, și a spus „Dar chiar dacă ...un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie” numai puțin schimbată, „să fie anatema!” Noi n-o putem schimba. Asta-i o cursă, și de aceasta este legat un blestem. Și același Pavel scrie în v. 10: „Caut eu oare, în clipa aceasta, să capăt bunăvoința oamenilor, sau bunăvoința lui Dumnezeu?” Este vorba despre voia lui Dumnezeu. Noi am citit ieri în cele trei evanghelii: „Facă-se nu voia Mea, ci a Ta. Nu ce voiesc Eu, ci ce voiești Tu. Facă-se voia Ta.” Știți voi că voia lui Dumnezeu a fost dată Bisericii în același fel, și că noi putem fi sfințiți numai în voia lui Dumnezeu, și că voia lui Dumnezeu se împlinește prin Biserica răscumpărată de pe pământ așa cum voia lui Dumnezeu s-a făcut în Isus Hristos, Răscumpărătorul? Astfel, noi Îl vedem pe Dumnezeu lucrând, de la început până la sfârșit. Vă citesc din Evrei 10.7 – aici Domnul nostru vorbește despre făgăduința din Ps. 40.8: „A-

tunci am zis: „Iată-Mă (în sulul cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeu! El desființează astfel pe cele dintâi, ca să pună în loc pe a doua. Prin această „voie” am fost sfințiți noi, și anume prin jertfirea trupului lui Isus Hristos, odată pentru totdeauna.” Desigur că noi suntem de acord cu voia lui Dumnezeu, care dorește ca toți oamenii să fie mântuiți și să ajungă la cunoștința adevărului; dar nu toți o primesc (această ofertă.)

V. 14 din acest capitol: „Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.” - desăvârșiți pentru totdeauna, văzuți deja fără pată și fără zbârcitură, înaintea scaunului Său de domnie. Ca să vedem că Dumnezeu cere ascultarea noastră personală de Cuvântul Său, vă citesc din Evrei 5.7: „El este Acela care, în zilele vieții Sale pământești, aducând rugăciuni și cereri cu strigăte mari și cu lacrimi către Cel ce putea să-L izbăvească de la moarte, și fiind ascultat, din pricina evlaviei Lui.” Frați și surori, moartea este o realitate. Domnul nostru a trebuit să guste moartea, a trebuit să moară ca să scoată boldul morții, să biruiască moartea, să biruiască iadul, și să învie a treia zi. Iar biruința Lui este biruința noastră.

Și apoi se continuă aici, și acesta este versetul important pentru noi: „măcar că era Fiu, a învățat să asculte prin lucrurile pe care le-a suferit. Și după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă, urzitorul unei mântuiri veșnice.” Neascultarea ne-a adus tuturor pierzarea. Neascultarea s-a petrecut atunci când dușmanul a pus un laț în jurul Evei, punând la îndoiala Cuvântul, adăugând ce a vrut, scoțând din funcțiune ceea ce a spus Dumnezeu, iar Eva s-a lăsat înșelată de minciuna Satanei. Ea s-a luat după aceasta în mod conștient, și iată că moartea a venit nu numai peste primele ființe umane, ci peste noi toți. Și astfel moartea a venit peste toți

oamenii. De aceea a venit Domnul și Răscumpărătorul nostru – El a fost singurul asupra Căruia moartea n-avea nici o putere; dar pentru că vina și păcatul nostru au fost puse asupra Lui, și plata păcatului este moartea (așa o scrie Pavel romanilor), de aceea a murit El. Și pentru că El a luat asupra Lui toată vina noastră, toate păcatele noastre, totul, zidul de despărțire de la mijloc a fost surpat, vrăjmășia a fost înlăturată – totul a fost înlăturat. Până și perdeaua dinlăuntru al Templului a fost ruptă (de sus în jos), ca să devină vizibil pentru toți că aici Dumnezeu a răspuns de Sus. Intrarea în sfânta sfintelor este liberă. Haideti să fim copii ascultători ai lui Dumnezeu, ascultători de Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru că neascultarea este ca și păcatul vrăjitoriei. Apoi Pavel întreabă: „Cine v-a fermecat pe voi? Voi începușerăți bine. De vi s-a întâmplat acum acest lucru?”

Acum observația: fratele Branham a văzut că Mireasa va ieși din cadență. El a văzut biserica foarte sumar îmbrăcată – aproape că puteai vedea totul la aceste surori care i-au fost arătate fratelui Branham într-o vedenie. Și i s-a spus: „Aceasta este biserica.” Și fratele Branham se gândea: „Acesta este rezultatul tuturor anilor în care am predicat Cuvântul lui Dumnezeu? Mă pot arăta eu înaintea lui Dumnezeu cu un asemenea rezultat? Slujba mea nu s-a meritat deloc?” Apoi Mireasa i-a fost arătată din nou, îmbrăcată în alb, fără pată și fără zbârcitură. Și apoi el spune așa de frumos: „Mireasa a fost adusă din nou în cadență cu Cuvântul.” Deci, ea a ieșit din cadență atunci când a ieșit din Cuvânt. Frați și surori, noi nu suntem fanatici, dar noi credem acest Cuvânt al lui Dumnezeu în întregime. Și credem că Domnul va avea o Biserică fără pată și fără zbârcitură.

Și dacă în acest sfârșit de săptămână noi nu am vorbit despre toate învățăturile care există în biserici și în bisericile

libere, toate aceste tâlcuiri hotărâte la concilii și sinoade – [este pentru că] noi credem planul lui Dumnezeu pe care Dumnezeu l-a hotărât în veșnicie. Și, frați și surori, scumpi prieteni, o spunem împreună cu Petru, și o spunem în adevăr: nici noi n-am urmat basme meșteșugit alcătuite, ci Cuvântul lui Dumnezeu. Și Cuvântul prorociei a devenit o lumină pe cărarea noastră. Prin har avem orientarea. Și o spun acum iarăși: avem o orientare cum nici un politician nu poate să aibă, – nimeni în vremea noastră nu poate să aibă o asemenea orientare. În 1 Tes. 5 Pavel a vorbit despre ziua Domnului care va veni ca un laț peste fața pământului și a spus: „*Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț.*” Dumnezeu ne-a dat lumină și noi ne bucurăm că El ne vorbește, ne bucurăm că putem crede Cuvântul Său și putem trăi cum El ne dăruiește descoperire după descoperire, prin harul Său. A Domnului Dumnezeu să fie toată cinstea, lauda, pentru că El și-a cercetat poporul Său, și ne permite ca printre toate glasurile religioase care sunt pe pământ, noi să ascultăm Glasul Lui, prin har, conform cuvântului Scripturii care spune că „*Oile Mele ascultă glasul Meu.*” Oricine face parte din turma Domnului, în zilele acestea ascultă glasul Păstorului. Ajungem iarăși la Cuvântul care spune: „*Cine are urechi, să asculte ce zice Bisericii Duhul.*” Cei mai mulți oameni au două urechi, însă urechea interioară trebuie să fie deschisă. Nu are voie să intre pe-o ureche și să iasă pe cealaltă. Trebuie să cadă în inimă, trebuie să devină o descoperire.

Aș dori să știu dacă adunările pe care ni le dăruiește Dumnezeu, la care ne adunăm de aproape și de departe fără să evităm călătoriile lungi, fără să economisim banii – aș vrea să știu dacă se merită. Sunt acestea zile și ceasuri de pregătire? Dumnezeu să ne dăruiască harul să folosim corect timpul, cât îl mai avem. Căci vine noaptea, când nimeni nu mai poate să lu-

creze. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți. Amin. Să ne ridicăm pentru rugăciune.

Astăzi aș dori să întreb câți sunt aici care doresc să primească descoperire din partea lui Dumnezeu. Nu vine totul într-o zi. Nu vine totul într-o singură predică. Dar vine; în măsura în care noi putem primi, ne este dăruită de Dumnezeu. Și noi suntem conduși din claritate în claritate, din adevăr în adevăr, din descoperire în descoperire. Și noi simțim că Duhul lui Dumnezeu este lucrător în mijlocul nostru, că vrea să lucreze în noi ascultare de Cuvântul Său.

Și astăzi noi am înțeles puțin mai mult; și anume că Biserica este locul descoperirii lui Dumnezeu pe pământ – Trupul lui Isus Hristos - botezați printr-un singur Duh într-un singur Trup. Și Pavel scrie că fiecărui mădular îi este dat darul după cum voiește Dumnezeu. Apoi sunt enumerate diferitele daruri și slujbe, fie în 1 Cor. 12, sau 14. Și între acestea este capitolul dragostei. Vă rog nu încălcați porunca dragostei frățești. Din dragostea frățească vine dragostea generală. În inima voastră să nu lăsați nimic ce ar putea să dea lăstari la o rădăcină de amărăciune. Pentru că este scris în Matei 5, în predica de pe munte: „*Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!*” Haideți ca fiecare să ia seama la sine însuși, nu la ceea ce fac alții. Și atunci Dumnezeu va fi cu noi, și Duhul lui Dumnezeu și va convinge în ceea ce privește păcatul, judecata și neprihănirea - nu tu și nu eu. Dar azi, noi ca biserică aici și în lumea întreagă, dorim ca împreună să trimitem o rugăciune la scaunul de domnie al lui Dumnezeu, pentru ca în cadrul mesajului să aibă loc o cotitură, ca oamenii să fie desprinși din orice laț și să nu mai urmeze niște oameni și învățăturile lor, ci să pășească pe urmele Domnului nostru și să-L urmeze pe Domnul, cum a spus El: „Vino după Mine!” Fie ca Dumnezeu să dăruiască o întoarcere, ca toți aceia care au

alunecat de la adevăr, dar care totuși aparțin Miresei, să fie aduși înapoi, pretutindeni pe pământ indiferent unde s-ar afla; în Numele lui Isus Hristos, Domnul nostru. Să ne rugăm împreună.

Tată ceresc, noi venim în sfânta ta prezență. Doamne iubit, azi nu este vorba despre cei trei ani ai lui Pavel, sau de 33 de ani – azi este vorba despre veșnicie, despre veșnicie! Doamne iubit, ai milă de poporul Tău. Pune capăt tuturor înșelătoriilor și condu-Ți poporul înapoi la Cuvântul Tău, la adevărul Tău. Iubite Domn, Dumnezeu veșnic credincios, noi Te laudăm, slăvim puterea sângelui, a Cuvântului și a Duhului Tău, și-Ți mulțumim pentru biruința de pe Golgota. Doamne iubit, adu Mireasa înapoi, adu Mireasa înapoi în cadență, în conformitate cu sfântul Tău Cuvânt. Aleluia. Laudă, cinste, și slavă Dumnezeului nostru din veșnicie în veșnicie. Aleluia. Aleluia.

El ne-a ascultat! El ne-a ascultat! Punctul de cotitură vine! Domnul Însuși se ocupă de problema poporului Său. Aleluia!

Dumnezeule mare, binecuvântează de la răsăritul până la apusul soarelui. Începe în Noua Zeelandă, acolo unde răsare prima dată soarele, continuă prin Australia, și fie ca tot pământul să fie luminat de descoperirea pe care ai dat-o Tu.

Dumnezeule mare, Ție-ți aducem mulțumiri pentru tot binele pe care l-ai făcut în noi toți, prin harul Tău. Aleluia! Laudă Dumnezeului nostru.

Rezumat video – august 2006

Ewald Frank

Iubiți prieteni, dragi frați și surori în Hristos, vă salut în Numele scump al Domnului nostru. Avem în urma noastră un sfârșit de săptămână foarte binecuvântat, în care am împărtășit

Cuvântul lui Dumnezeu cu mulți oameni, și un număr frumos din lumea întreagă ni s-au alăturat prin intermediul Internetului, ca să asculte și să aibă parte de slujba de învățătură pe care ne-a dat-o Dumnezeu prin harul Său.

Dacă privim la lucrurile care se petrec acum, mai ales în Israel, Liban, Siria, Iran, și în toată zona aceea, ajungem să recunoaștem din ce în ce mai bine că profeția biblică ajunge acum la împlinire. Pur și simplu trebuie să spunem că nu trăim numai în vremea sfârșitului, ci chiar la sfârșitul acelor lucruri care trebuie să se întâmple înaintea și în preajma revenirii lui Hristos.

Cât privește Biserica Mireasă, noi trebuie ca în toate lucrurile să revenim la modelul biblic. Nu se poate ajunge la desăvârșire, și nu se poate să-L întâlnim pe Domnul fără pată și fără zbârcitură dacă nu revenim la Cuvântul lui Dumnezeu, la adevăratul model biblic și la trăirile cu Dumnezeu pe care le-au avut frații și surorile noastre la început: să aibă loc o adevărată întoarcere la Dumnezeu, o adevărată înnoire prin Duhul Sfânt, o naștere din nou, umplerea cu Duhul Sfânt, ungerea și apoi desigur, după ce am primit Cuvântul adevărului noi trebuie și vom fi pecetluiți cu Duhul Sfânt pentru ziua răscumpărării noastre. Timpul se scurge și devine din ce în ce mai serios.

Noi înțelegem prin Cuvântul lui Dumnezeu că trebuia să vină un proroc, înainte să se încheie ziua harului și să înceapă ziua judecății, ziua Domnului. De asemenea înțelegem că fratele William Branham a fost un om trimis de Dumnezeu – un proroc adevărat – prin a cărui slujbă s-a împlinit ceea ce a făgăduit Dumnezeu în sfântul Său Cuvânt - „**vă voi trimite pe Ilie, să așeze din nou toate lucrurile**”. Așezarea din nou înseamnă aducerea în starea inițială. Și eu cred că după ce fratele Branham a fost luat la Domnul, la sfârșitul lunii decembrie 1965, Dumnezeuul cerului a rânduit ca eu să duc până la mar-

ginile pământului același mesaj, în concordanță cu întreg Cuvântul lui Dumnezeu, fără nici o răstălmăcire. Noi înțelegem că fiecare răstălmăcire ne desparte de voia și de Cuvântul lui Dumnezeu și ne supune voii vrăjmașului, așa cum s-a întâmplat în grădina Edenului cu Eva. Nu putem intra azi în amănunte, dar ceea ce ar trebui să citiți, iubiți frați și surori, este textul pe care-l voi folosi în următoarea mea broșură – 2 Tim. 4.2 „*propovăduiește Cuvântul, stăruie asupra lui la timp și ne la timp, muștră, ceartă, îndeamnă cu toată blândețea și învățătura.*” – dar de asemenea 2 Tim. 2.25-26: „*să îndrepte cu blândețe pe potrivnici, în nădejdea că Dumnezeu le va da pocăința, ca să ajungă la cunoștința adevărului;* - și acum urmează cea mai importantă parte - *și, venindu-și în fire, să se desprindă din cursa diavolului, de care au fost prinși ca să-i facă voia.*”

Dacă citiți ce i-a scris apostolul Pavel lui Timotei despre frații aceia care-și prezentau propriile învățături stricate – unii spuneau că învierea avusese loc deja; deci, ei au deviat de la adevăr crezând o minciună, au întrerupt legătura vitală cu Dumnezeu și s-au supus astfel voii dușmanului – care se găsește întotdeauna în răstălmăcire. Și Dumnezeu a spus că ***la început a fost Cuvântul***. Și viața lui Dumnezeu, sămânța de viață, este în Cuvânt. Și Cuvântul trebuie semănat în inima noastră, și viața care este în Cuvânt trebuie să răsară.

Acum, referitor la Israel, noi urmărim lucrurile îndeaproape; aș dori să citesc din Amos 9, ultimele două versete: „*Voi aduce înapoi pe prinșii de război ai poporului Meu Israel; ei vor zidi iarăși cetățile pustiite și le vor locui, vor sădi vii și le vor bea vinul, vor face grădini și le vor mânca roadele. Îi voi sădi în țara lor, și nu vor mai fi smulși din țara pe care le-am dat-o, zice Domnul, Dumnezeul tău!*” Israelul se află în țara făgăduită, este adus în țara făgăduită, din 143 de țări. Și nu vor

mai fi smulși vreodată. Cu Israelul se va întâmpla ceva ce nouă nu ne place, dar așa trebuie să fie: va avea loc un tratat între Roma, Israel și națiunile arabe care înconjoară Ierusalimul și Israelul, și acest tratat va privi Ierusalimul. Aș dori să vă citesc ceea ce s-a întâmplat în 1947, când a fost dată rezoluția 181 a Națiunilor Unite, care spune că Vaticanul împreună cu Irlanda, Portugalia, Spania și Italia (țările catolice ale Europei) au încercat să subordoneze Ierusalimul, Romei - Vaticanului. O puteți citi – este un document din trecut, acum este document public. Ceea ce au încercat ei în 1947, înainte ca Israelul să fie declarat stat în mai 1948, se va întâmpla în viitorul apropiat. Nu putem intra în detalii, iubiților, dar ceva se petrece. Și va trebui să scriem despre aceasta ca să vă informăm că atunci când vedem întâmplându-se aceste lucruri, **ar trebui să știm** că revenirea iubitului nostru Domn și Mântuitor se apropie din ce în ce mai mult.

Binecuvântările Dumnezeului Atotputernic să fie peste voi și voi să fiți o parte a Miresei din acest timp. Fie ca voi să ascultați de spune Duhul Bisericilor. Vă salutăm din Centrul de Misiune din Krefeld, Germania. Cum am spus, în acest sfârșit de săptămână au fost prezenți frați din întreaga Europă, din peste 15 țări. Și suntem încredințați că voi sunteți uniți cu noi în Cuvânt, în Duh, și în voia lui Dumnezeu. Dumnezeul Atotputernic să vă binecuvânteze în Numele Sfânt al lui Isus. Amin.